

Karen Thurøe Hansen (KF):

Selv om det måske kan lyde mærkeligt, så har det konservative folkeparti en vis sympati for det fremsatte forslag til beslutning, selv om vi ikke går så langt ned med hensyn til aldersgrænsen, som forslagsstillerne gør det.

I den alvorlige situation, vores samfund befinder sig i, kan det være på sin plads med nytænkning, men vi må desværre erkende, at vi ikke har råd til denne nytænkning i øjeblikket.

Selv om forslagsstillerne nævner milliardbeløbet, der udbetales i arbejdsløshedsunderstøttelse, så savner forslaget noget meget væsentligt, nemlig de økonomiske beregninger over udgifterne. I den nærmest fortvivlede økonomiske situation må et sådant forslag være ledsaget af de omtalte beregninger, da man ellers ikke har nogen mulighed for at diskutere det på et sagligt grundlag.

I bemærkningerne siger forslagsstillerne, at forslaget fremkommer under indtryk af den store arbejdsløshed, der hersker for tiden, men jeg finder ingen bemærkninger om en eventuel tidsbegrænsning af forslaget. Skulle det atter lykkes at få fuld beskæftigelse, så er der brug for alle hænder, og så er forslaget efter min mening overflødig.

Jeg har et par direkte spørgsmål til forslagsstillerne. Selv om der står „alle personer“, så vil jeg gerne her fra talerstolen have bekræftet, om forslaget også gælder de selvstændigt erhvervsdrivende, og om det også gælder for de hjemmearbejdende husmødre.

Det konservative folkeparti har som sagt sympati for forslaget, men ønsker gerne nærmere belysning af de stillede spørgsmål.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Kristeligt folkeparti kan ikke medvirke til forslaget i dets nuværende form. Vi mener, det er urealistisk på nuværende tidspunkt, men vi er helt klar over det problem, der ligger i det, og vi mener, at vi trænger til virkelig at se på de ting, som er årsag til arbejdsløshed og meget andet. Vi er nok også nødt til at se på, om det er realistisk at forvente, at det i løbet af få år bliver muligt at få alle i arbejde, om vi i virkeligheden ikke skal se på en ændret form.

Vi mener også, at der er behov for, at mennesker med særlig svært arbejde, der

slider på forskellige dele af systemet, har mulighed for at blive førtidspensioneret. Men vi mener, at der skal en dybere drøftelse til, og det er vi indstillet på.

Hanne Reintoft (DKP):

Vi vil meget gerne gå ind for SF's principielle tanke i forslaget til folketingsbeslutning om efterløn. Vi har jo selv i meget høj grad ønsket og foreslået nedsættelse af pensionsalderen, men deler også den opfattelse, at den nuværende folkepension er så lav, at en aldersnedsættelse må følges med en forhøjelse af pensionerne, hvis folk ikke skal komme uhjælpeligt i klemme.

Vi har også interesseret os meget for Specialarbejderforbundets forslag og er enige i grundtankerne bag sådan en reform. Reformen kommer også til at bygge på de virkelige, realistiske forhold på arbejdsmarkedet: den stadig hurtigere nedslidning, som er et meget stort problem, ikke mindst for dem, den rammer. Den vil også, som flere har sagt, bane vej for beskæftigelse af den unge generation. Jeg synes ikke, vi kan give op på forhånd og sige: vi ved ikke, om det er de unge, der kommer i arbejde. Det kan man jo prøve. Man kan også prøve gennem arbejdsformidlingskontorerne, fordi vi ved, de går menneskeligt så voldsomt til grunde i arbejdsløshed.

Netop de midaldrende arbejdsløse, der er så forfærdelig bange for aldrig at komme i gang igen, ville sådan et forslag som dette også lette betydeligt. Er der nogen, der frygter 26 ugers reglen, så er det netop dem på 55-57 år, som ikke kan se nogen udveje fremover.

Det vil skaffe mange nedslidte mennesker nogle i hvert fald rimelige år uden arbejdspress og uden den absolutte fattigdom, som folkepensionen fører med sig.

Forslaget til folketingsbeslutning er så løst i sin struktur, at vi uden betænkelighed kan tilslutte os den principielle linje, og vi forstår også, at forslagsstillerne har ønsket princippet vedtaget og ikke detaljerne.

Hertil skal jeg dog føje, at jeg synes, detaljerne åbner vide perspektiver. Noget af det vigtigste er for så vidt at få gennemdiskuteret finansieringen, fordi vi nok her må arbejde med en arbejdsgiverfinansiering med alle de vanskeligheder og ulemper og farer, dette rummer. Vi skal i hvert fald